

Verwarde Christenen

Tijdens de Protestantse Reformatie van de zestiende eeuw proclameerden Maarten Luther en andere leiders op moedige wijze dat wij gered zijn door genade en niet door werken van de Wet. Deze leerstelling is de afgelopen 500 jaar een centraal thema binnen Protestantse kringen geweest. Het is ook een van de hoofdpunten waar Paulus over schrijft in Romeinen 3 en 4. Het idee dat wij door genade gered zijn is fundamenteel voor het christelijke geloof.

In hun nadruk op genade als de deur tot redding hebben christenen echter de neiging om genade en de Wet tegenover elkaar te stellen. Natuurlijk is redding beschikbaar voor ons door genade en niet door de werkingen van de Wet; maar christenen hebben deze twee woorden, genade en Wet, zo lang als tegenpolen gezien dat ze bewust en onbewust denken dat het om tegengestelde zaken gaat.

In werkelijkheid zijn de termen genade en Wet niet tegengesteld aan elkaar.

Bedenk, om dit te begrijpen, hoe iemand twee andere woorden tegenover elkaar kan plaatsen en met elkaar kan associëren, zelfs al zijn ze niet tegengesteld in hun betekenis.

Iemand kan het bijvoorbeeld over auto's en trucks hebben. Deze zaken zijn niet het tegenovergestelde van elkaar. In feite zijn ze beide nuttig en worden ze voor transportdoel-einden gebruikt. Toch kan een persoon in een gesprek die twee zaken met elkaar in contrast zetten.

Op een analoge manier stellen wij de termen genade en Wet tegenover elkaar wanneer wij verklaren dat mensen door het ene gered worden en niet door de andere. Hoewel dit contrast handig is, betekent het niet dat genade en de Wet het tegenovergestelde van elkaar zijn.

De waarheid is dat zowel genade als de Wet goed zijn. Beide kwamen van God.

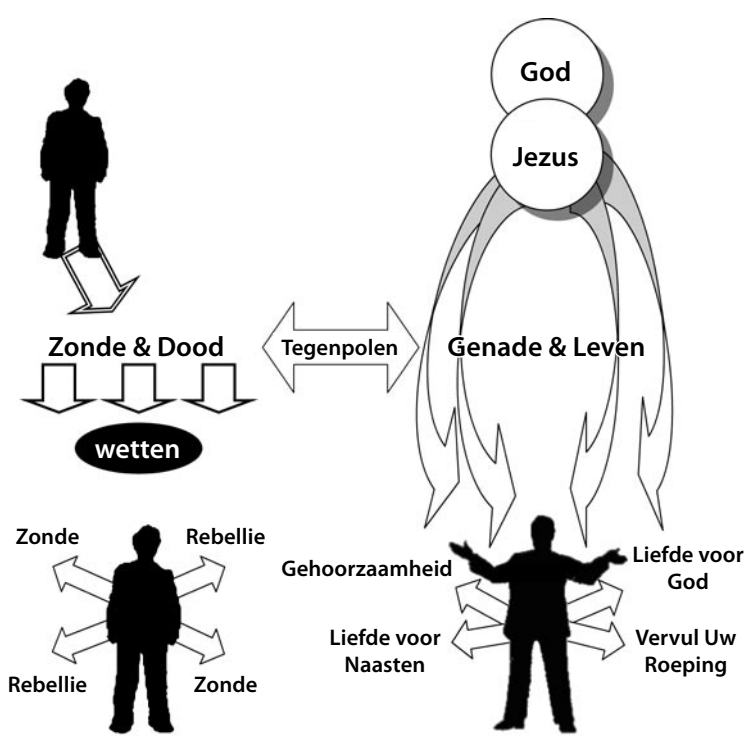
Wat is dan het tegenovergestelde van genade? De kracht van zonde en dood! De ene is door Jezus gekomen, de andere door Adam. De ene maakt dat wij zondigen, de andere maakt dat wij gehoorzamen. Dit zijn krachten die tegenover elkaar staan. Dit zijn de tegenstellingen.

Veel christenen zijn helaas in de war over dit punt. Wanneer zij genade en de Wet onterecht als tegenpolen zien, gaan ze negatief denken over de Wet (en wetten). Wetende dat genade goed is, hebben zij de neiging om wetten als iets slechts te beschouwen. Dus zullen ze, bewust en onbewust, genade definiëren als de afwezigheid van wetten.

Sta stil bij de ernst van deze fout. Een christen met dit misverstand zal zeggen, "Ik leef onder genade, niet onder de wet!" Door deze stelling verklaren zij dat ze zichzelf niet

zullen onderwerpen aan enige regels, met andere woorden, zij zijn niet verplicht om zelfdiscipline uit te oefenen op wat voor levensgebied dan ook. De realiteit is dat een dergelijke manier van leven niet tot de overwinnende levensstijl leidt en dat het compleet vervreemd is van het onderwijs van Paulus.

Realiseert u zich alstublieft dat het leven onder genade niets te maken heeft met een afwezigheid van wetten. Nogmaals zeg ik dat de wet niet de tegenpool is van genade;

het tegenovergestelde van genade is de kracht van zonde en dood.

Het leven onder genade verandert de positie van de wet doordat het niet meer boven het hoofd van een persoon hangt maar nu in zijn of haar hart terecht komt. Hieraan toegevoegd is het feit dat het de kracht van God activeert, die hem of haar helpt om deze wetten te vervullen.

Christenen die dit begrijpen, zullen: "Ik leef onder genade!" zeggen, en door dit te stellen, verklaren zij dat ze in de actieve kracht van God leven, die hen van zonde bevrijdt, maakt dat zij God gehoorzamen, en hen in staat stelt om in het leven te heersen. Dit is heel wat anders dan een leven in afwezigheid van wetten. De weg naar het overwinnende christelijke leven is niet een strijd om aan regels en verordeningen te ontsnappen, maar veel eerder een beweging die u onder de kracht van zonde en dood vandaan haalt en onder de kracht van God brengt.